

Sai Lầm Lớn Nhất của Hồ Chí Minh

Nếu Trường Chinh không bị ép từ chức thì một người vô danh như Duẩn không thể leo lên làm Tổng bí thư. Nếu họ Hồ không cất nhắc Lê Duẩn lên chức vụ này thì y chỉ là một đảng viên tầm thường như trăm ngàn người khác. Năm 1954, khi Việt Minh từ hậu phương về tiếp thu Hà Đông, Hà Nội... người ta chỉ nghe nói Hồ Chí Minh, Trường Chinh, Võ Nguyên Giáp, Phạm Văn Đồng, Văn Tiến Dũng ... Người dân không biết Lê Duẩn là ai. Thập niên 60, từ một người vô danh Lê Duẩn đã leo lên một địa vị đầy quyền lực. Trên nguyên tắc, Chủ tịch đảng là người chỉ huy tổng quát nhưng trên thực tế Tổng bí thư được giao quán xuyến mọi việc trong đảng như Trường Chinh vào những năm 50 ở hậu phương. Từ thập niên 60 Lê Duẩn được Hồ Chí Minh giao quyền trong đảng, và Duẩn lại giao cho Lê Đức Thọ, phụ tá thân cận nhất, làm Trưởng ban tổ chức đảng, củng cố quyền lực.

Về nguyên do tại sao Hồ Chí Minh lại cất nhắc Lê Duẩn lên chức Tổng bí thư mà không đưa Võ Nguyên Giáp lên trong khi Giáp là người thân cận nhất của ông, nhà văn Trần Khải Thanh Thủy nhận xét như sau:

“Ngay cả ông Hồ cũng không chịu nổi uy tín và sự nổi tiếng của ông Giáp sau chiến dịch Điện Biên Phủ (khi đó, dưới ngọn cờ cách mạng bay lộng lộng là hình ảnh tướng Giáp) nên thay vì đề cử người kế cận mình là tướng Giáp, đã đề cử Lê Duẩn, hy vọng con ngựa Lê Duẩn sẽ chịu để ông cầm cương, thuần dưỡng... Không ngờ, năm 1963, chính ông lại là người bị hai học trò “xuất sắc” là Lê Duẩn và Lê Đức Thọ vô hiệu hoá” (5)

Duẩn được ông Hồ chiếu cố vì năm 1946 đã làm việc bên Chủ tịch. Từ 1946-1954 Duẩn làm Bí thư xứ ủy Nam bộ, Năm 1951 y được vào Ban chấp hành trung ương và Bộ chính trị. Năm 1952 Duẩn ra Việt Bắc họp Trung ương đảng được Hồ Chí Minh giữ lại làm phụ tá tới đầu năm 1954, được cử làm quyền bí thư Trung ương cục miền Nam. Khác với Phạm Văn Đồng, Võ Nguyên Giáp, Trường Chinh những người đã sát cánh làm việc với ông Hồ từ năm 1940. Nhờ Hồ Chí Minh ủng hộ trong cuộc bầu cử tháng 9-1960, tại Đại Hội Đảng Lao Động năm 1960, Duẩn đã được vào Bộ Chính trị và được giữ chức Bí thư thứ nhất Ban chấp hành Trung ương đảng. Duẩn học lực tiểu học nhưng được trỗi phú cho những mưu mẹo động trời, vừa nắm được quyền năm 1960, y giao cho người phụ tá thân cận nhất làm Trưởng ban Tổ chức đảng để đưa tay chân bộ hạ vào, loại bọn xét lại (sống chung hòa bình) ra.

Chính CSVN cũng nhận định như vậy trong bài Vụ Án Xét Lại Chống Đảng (6). Đây là vụ án chính trị do do Lê Đức Thọ, Trần Quốc Hoàn (Bộ trưởng Công an) chỉ đạo đã bắt giam từ năm 1967 tới 1973 mới được thả ra. Nhiều đảng viên, nhân vật quan trọng bị bắt không xét xử, khoảng 300 người bị bắt trong đó có 30 nhân vật cao cấp. CSVN dựa trên ý kiến của các nhà nghiên cứu Tây phương cho rằng vụ này bắt nguồn từ tranh chấp nội bộ. Một bên là phe ôn hòa gồm Trường Chinh, Võ Nguyên Giáp, Hồ Chí Minh. Phe kia hiếu chiến gồm Lê Duẩn, Nguyễn Chí Thanh.

Ngay từ đầu 1957, 59 Bộ Chính trị tin tưởng tinh thần Hiệp định Geneve để xây dựng xã hội chủ nghĩa trước theo đề nghị của Lê Duẩn, họ ủng hộ cuộc chiến **han chế** tại miền Nam. Khi Hồ Chí Minh cất nhắc Lê Duẩn lên làm Bí thư thứ nhất thì **tình hình đã tỏ ra bất lợi cho phe ôn hòa Trường Chinh, Họ Hồ và Tướng Giáp. Phe ôn hòa muốn xây dựng xã hội chủ nghĩa tại miền Bắc trước và không dám trực diện chiến tranh với Mỹ** nhưng đã quá muộn. Ông Hồ, Tướng Giáp, Trường Chinh đều biết rằng đánh với Mỹ chỉ là “từ chết tới bị thương” nhưng đành phó mặc hai miền cho bọn đồ tể để rồi đất nước đã trải qua mấy chục năm tang thương đau khổ, miền Bắc, miền Nam đâu đâu cũng toàn là cảnh hoang tàn đổ nát. Một phần vì Lê Duẩn **bất chiến tự nhiên thành** nhờ tình hình quốc tế ngày càng trở nên thuận lợi cho bọn đồ tể bên Nga Thủ tướng Khrushchev chủ trương sống chung hòa bình bị lật đổ 1964, **Brezhnev lên thay, viện trợ cho Duẩn nhiều vũ khí hơn trước để đánh Mỹ**. Nhưng thực ra Lê Duẩn trở thành người nhiều quyền lực nhất tại BV là do Hồ Chí Minh cất nhắc y lên. **Từ giữa thập niên 60 trở đi, Họ Hồ không còn quyền hành, bị gạt ra rìa chán nản bỏ sang Tàu chữa bệnh mặc cho Lê Duẩn muốn làm trời làm đất thì làm**

Kết Luận

Trong thời kỳ kháng chiến, vai trò của Lê Duẩn nhỏ xíu vô cùng khiêm tốn, trong khi chiến trường miền Nam chỉ toàn là đánh du kích thì những trận đánh lớn cấp sư đoàn do Võ nguyên Giáp chỉ huy đã diễn ra tại miền

Bắc như Cao Bắc Lạng, Vĩnh Yên, Mạo Khê, Hòa bình ... và Điện Biên Phủ trận đánh rung động cả thế giới. Từ 1950, Trung Cộng chiếm được nước Tàu giúp Việt Minh thành lập nhiều sư đoàn chính qui như 304, 308, 312, 316, 320.. trong khi tại Miền Nam Lê Duẩn chỉ là Tư lệnh du kích chiến so với Tướng Giáp. Từ một đảng viên vô danh nhờ Bác cất nhắc lên ngôi đầu thập niên 50, **Duẩn đền ơn Sư phụ bằng một cú đá tuyệt diệu, Ho Hồ chết cay chết đắng nhưng cũng đành ngậm quả bồ hòn làm ngọt.** Lê Duẩn gạt Ho Hồ ra rìa sớm lắm, phim The Vietnam war cũng có nói ông Hồ không còn quyền hành thập niên 60, phim bị CSVN phản đối điểm này.

Nói về cái gian của Duẩn thì phải kể hàng đầu, Ho Hồ là tay gian hùng quốc tế nhưng cũng phải chịu thua Duẩn, chính y đã ăn cháo đá bát, lừa thầy phản bạn thế mà khi Sư phụ nằm xuống Duẩn khóc thật to (7) Wikipedia tiếng Việt ghi nhận lời Duẩn:

*“**Hồ Chủ tịch kính yêu của chúng ta không còn nữa. Tổn thất này vô cùng lớn lao. Đau thương này thật là vô hạn! Dân tộc ta, nhân dân ta, non sông đất nước ta đã sinh ra Hồ Chủ tịch, người anh hùng dân tộc vĩ đại và chính Người đã làm rạng rỡ dân tộc ta, nhân dân ta, non sông đất nước ta.**”*

Duẩn cho xây cái lăng to đùng, bắt nhân dân tưởng nhớ cúng bái cái xác chết để tôn vinh Chủ Tịch, muốn cho mọi người thấy y không có vai trò lãnh đạo gì. **Nay quốc hội CS VN, Phó thủ tướng kiêm ngoại trưởng Phạm Bình Minh mới đề nghị cho đốt xác Ho Hồ đem chôn là đẹp nhất**, sự việc đúng như nhiều người đã tiên đoán trước đây.

Duẩn luôn ca ngợi “*Hồ Chủ Tịch muôn năm, Hồ Chủ Tịch sống mãi trong sự nghiệp của chúng ta*” mà thực ra y đã tước đoạt hết quyền hành của Sư phụ. Lê Duẩn và Nguyễn Chí Thanh ủng hộ chủ trương xử dụng những đại đơn vị để chiến thắng tại miền Nam, nhưng thực tế chứng tỏ chiến lược này chỉ là đẩy thanh niên vào chỗ chết. Nhiều người khen Duẩn đánh lớn mới giải phóng miền Nam nhưng các tay đồ tể đã gặp may, gặp lúc phong trào chống chiến tranh lên quá cao, họ bắt chiến tự nhiên thành. TT Nixon nói về chiến lược đánh lớn của CSBV

*“**Bắc Việt chọn đánh (qui ước) theo lối chiến tranh mà chúng ta quá rành...**”*

Và

*“**... nay Hà Nội đánh theo chiến tranh qui ước với những đại đơn vị. Các sư đoàn bộ binh của họ cùng hàng đoàn chiến xe, hệ thống tiếp liệu thành mục tiêu tuyệt hảo cho không lực của ta...**”*

Nguyễn văn

*“**The North Vietnamese had chosen to fight the kind of war we fought best...**”*

*“**...Its infantry divisions, tank columns, and logistics system all made perfect targets for our air power..**”*

(8)

Họ chiếm được miền Nam là nhờ phong trào phản chiến, nếu không có phong trào này thì dù Duẩn có đẩy thêm hàng triệu quân vào tử địa cũng chỉ làm mồi cho B-52 một cách vô ích.